

НА ПЪТЯ

Грухти синята-майка и върви,
върви едвомъ-едвомъ и крета,
подире ѝ дванадесетъ прасета —
и блъскать се и печатъ: ким-ким-кин!

Напварятъ се и гушатъ и кинчатъ,
като геврекъ олашчета извали . . .

И ето две, рилца червени вили
во двинте ѝ, дърпатъ и, грухчатъ.

Ким-кин! Средъ пътя, сдърпана, запре
синята-майка: амигъ, а навалиха
прасетата и въ двинте ѝ влиха
рилца. И грухна тя, и се простре.

Грухчатъ, кинчатъ . . . И само две се връхтъ
безъ майка, връхтъ се други да копчакнатъ . . .
Синята-майка слуша какъ те мискатъ,
блаженно тамъ излегната средъ пътя.

ПЕЙЗАЖЪ

Навътре въ двора махнаха се тули,
зашъ клоните на извналите дръв,
широко вече пръснали листа . . .

Навива се и върши край плета
нетатъкъ вода, бърза и се пени —
ей на плета се струпана засмени
цятъ рой дечица, сянашъ сухий плетъ
че шана: два, три, четери, ей петь,
ей шестото . . . Детинска и тревога
и блъскотия и снахъ — и снахъ до бога:
че вълна тамъ, презъ валата отъидъ,
на прашина широмъ шосесенъ пътъ,
две палени се гонятъ и боричкатъ
ръмжътъ, и дивкатъ, дърпатъ се, копичкатъ —
и снахъ . . . И снахъ до бога отъ плета . . .
Съ дечицата се снай и пролетята.

Костюмъ джуданка джуданка